

Kupujmo hrvatsko

Moj narod balgoslovljen je ovom predivnom zemljom koja nam može mnogo pružiti. Ali ona leži, nebrušeni dijamant, netaknuta, obrasla korovom zaborava.

Kupujemo, bacamo, kupujemo, bacamo i tako u krug. Što je proizvod povoljniji, to ga više želimo, ne gledamo njegovu kvalitetu, njegovo podrijetlo. Uvozimo hranu za koju ne znamo kakvu priču ima iza sebe. Ta hrana dolazi na naše police privlačeći kupce niskim cijenama i savršenim izgledom. Ali ta jabuka sigurno neće imati okus i miris kao ona iz našeg vrta. Naša poljoprivreda izumire. Izumiremo li i mi? Želja za uspjehom postala je jača od ljubavi prema domovini i upravo ta želja vuče naše mlade u strane zemlje, vuče ih u bolju budućnost kakvu Hrvatska više ne može pružiti. Šteta! Toliko smo se borili za samostalnost, za slobodu i kad smo to napokon stekli, izgubili smo sebe. Svi znaju u čemu je problem, ali nitko ga ne rješava. Možda ne zato što ih nije briga, možda misle da rješenje ne postoji. Ja ne želim vjerovati u to! Rješenje mora postojati i netko ga mora pronaći. Pitanje je kad će se pronaći? Koliko će se generacija izmijeniti, koliko će heroja usnuti i čije će to oči ugledati pravi sjaj Hrvatske.

Slavonija je nekad davno bila dragulj naše zemlje. Slušala sam priče o beskonačnim morima zlatnog žita. Ta su mora sada zapuštene ravnice. Stalno se osvrćemo na prošlost tražeći krivca, ne shvaćajući da sada više nije bitno tko je krivac. Vrijeme je da uzmemo stvar u svoje ruke. Zasučimo rukave, pokrenimo strojeve i borimo se za ono što su naši djedovi krvlju i znojem platili. Dajmo priliku mladima da pokažu svoje znanje i vještine jer vjerujte mi, samo uz njih možemo uspijeti. „Otići je uvijek lako, ali ostati, dragi moji, je izazov.“

Petra Duspara 2. b